

**BESLISSING VAN DE LEIDEND AMBTENAAR (artikel 143, § 1, 2 en 3 van de
gecoördineerde wet van 14 juli 1994**

Dr. A...

Geneesheren – specialist voor nucleaire geneeskunde

BRS/N2015/004

Gelet op het onderzoek uitgevoerd door de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle naar de verstrekkingen die door Dr A aan de verplichte ziekteverzekering werden aangerekend,

gelet op de resultaten van dat onderzoek die zijn gebundeld in het dossier N/2015/004 en dat door de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle werd neergelegd,

gelet op het proces-verbaal van vaststelling van 19/02/2013, opgesteld lastens Dr A... , ter kennisgeving aangeboden via een aangetekende brief opgestuurd op 27/02/2013,

gelet op de ter post aangetekende brief van 11/02/2015 waarin de synthesesnota aan Dr. A ter kennisgeving werd aangeboden, waarin Dr A werd verzocht zich schriftelijk te verantwoorden;

gelet op de verweermiddelen van de heer A . van 9 april 2015, ontvangen op 10 april 2015,

gelet op artikel 143, § 3, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 (ingevoegd bij artikel 100 van de Wet van 13 december 2006),

gelet op de artikelen 73bis, 142, 156 en 157 van de gecoördineerde wet,
gelet op het koninklijk besluit van 11 mei 2007 (B S , 1 juni 2007, blz 29797) waarbij de datum van 15 mei 2007 wordt vastgesteld als datum van de inwerkingtreding van de artikelen 89 tot 112 van de Wet van 13 december 2006, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 21 december 2006, van de artikelen 254 tot 261 van de Wet van 27 december 2006 (I), en van artikel 159 van de Wet van 27 december 2006 (II)

1 GEFORMULEERDE TENLASTELEGGINGEN

Dr. A. heeft in de periode van 22-02-2011 tot 31-05-2012 volgende inbreuken begaan op de wetgeving betreffende de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering

1.1 Aanrekenen of laten aanrekenen in zijn naam, aan de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, van verstrekkingen die niet werden uitgevoerd.

Wettelijke en reglementaire basis

Wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994:

Art. 73bis.

Onverminderd eventuele straf- en/of tuchtrechtelijke vervolging, en onafgezien van de bepalingen uit de overeenkomsten of verbintenissen bedoeld in Titel III, is het de zorgverleners en gelijkgestelden verboden, op straffe van de maatregelen voorzien in artikel 142, § 1

1° reglementaire documenten die de terugbetaling toelaten van de geneeskundige verstrekkingen op te stellen, te laten opstellen, af te leveren of te laten afleveren wanneer de verstrekkingen niet werden verleend of afgeleverd,

Bijlage bij het koninklijk besluit van 14 september 1984 tot vaststelling van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen:

Art. 2 A Raadplegingen in de spreekkamer van de geneesheer en bezoeken bij de zieke thuis

102535 N8Q30 Raadpleging, in zijn spreekkamer, van een ander geaccrediteerde geneesheer-specialist dan die, vermeld onder de nrs 102550, 102675, 102690, 102712, 102572, 102594, 102616, 102631, 102653 en 102756

Bij 39 verzekerden werden 80 verstrekkingen ten onrechte aangerekend voor 1303,86 euro

1.2 Aanrekenen of laten aanrekenen in zijn naam, aan de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, van verstrekkingen 442396-442400 (Tomografisch onderzoek) en 449912-449923 (Bijkomend honorarium voor de geaccrediteerde geneesheer) en 699112-699123 (Radio-isotopen) die niet werden uitgevoerd op de dag waarop ze zijn aangerekend, terwijl ze op de werkelijke dag van uitvoering niet als dusdanig mochten aangerekend worden.

Wettelijke en reglementaire basis:

Wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994:

Art 73bis.

Onverminderd eventuele straf- en/of tuchtrechtelijke vervolging, en onafgezien van de bepalingen uit de overeenkomsten of verbintenissen bedoeld in Titel III, is het de zorgverleners en gelijkgestelden verboden, op straffe van de maatregelen voorzien in artikel 142, § 1

2° hogervermelde reglementaire documenten op te stellen, te laten opstellen, af te leveren of te laten afleveren wanneer de verstrekkingen niet voldoen aan de voorwaarden bepaald in deze wet, in haar uitvoeringsbesluiten en verordeningen, in de overeenkomsten en akkoorden afgesloten krachtens deze zelfde wet

Bijlage bij het koninklijk besluit van 14 september 1984 tot vaststelling van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen:

Art. 18. §2 Worden beschouwd als verstrekkingen die de bekwaliging van geneesheer, specialist voor nucleaire geneeskunde (XN), vereisen

B Tests of doseringen met gemerkte produkten

b) Scintigrafieën en tomografische onderzoeken

442396-442400 N300 Tomografisch onderzoek tijdens een scintigrafie, met verwerking op computer die ten minste twee niet-parallelle reconstructievlakken omvat, met protocol en iconografische documenten, niet cumuleerbaar met de verstrekkingen 442411 - 442422, 442455 - 442466, 442610 - 442621 en 442632 - 442643 voor het onderzoek van een zelfde orgaan of stelsel van organen dat met een zelfde gemerkt produkt wordt verricht

1° Onverminderd de bepalingen die elders in de nomenclatuur zijn opgenomen, zijn de honoraria voor de scintigrafieën of voor de tomografische onderzoeken van toepassing, ongeacht het aantal scintillogrammen of meetzittingen

2° Als scintigrafieën of tomografische onderzoeken van verscheidene organen of stelsels met een zelfde gemerkt produkt worden verricht, mag de verstrekking maar één keer worden aangerekend

3° Wanneer verscheidene gemerkte produkten worden gebruikt voor een zelfde orgaan of stelsel van organen, mag de verstrekking maar éénmaal worden aangerekend

d) 1° Onverminderd de hierna vermelde bepalingen mogen de honoraria voor de onder a), b) en c) van deze paragraaf bedoelde verstrekkingen maar eenmaal worden aangerekend, ongeacht het aantal dagen waarover die verstrekkingen worden verricht

d) quinquies De verstrekkingen 442212 - 442223, 442234 - 442245, 442411 - 442422, 442455 - 442466, 442492 - 442503, 442610 - 442621, 442632 - 442643, 442396 - 442400, 442514 - 442525, 442595 - 442606, 442971 - 442982 die worden aangerekend door een geaccrediteerde geneesheer, specialist voor nucleaire geneeskunde, geven aanleiding tot een bijkomend honorarium van Q 20

Diezelfde verstrekkingen geven geen aanleiding tot dat bijkomend honorarium als ze worden gecumuleerd met de verstrekking nr 102535

Dat bijkomend honorarium is voorzien onder het nummer 449912 - 449923

Dat bijkomend honorarium wordt maximum één keer per dag en per patient toegekend

449912-449923 Q20 Bijkomend honorarium voor de verstrekkingen 442212 - 442223, 442234 - 442245, 442396 - 442400, 442411 - 442422, 442455 - 442466, 442492 - 442503, 442610 - 442621, 442632 - 442643, 442514 - 442525, 442595 - 442606, 442971 - 442982 die worden aangerekend door een geaccrediteerde geneesheer, specialist voor nucleaire geneeskunde

699112-699123 Radio-isotopen toegediend om een diagnose te stellen Organische-of anorganische moleculen gemerkt met kortlevende isotopen geproduceerd door generator

Bij 197 verzekerden werden 200 verstrekkingen 442396-442400 N300 (cf verschilberekening 22 634,52 euro), 157 verstrekkingen 449912-449923 Q20 (96,89 euro) en 200 verstrekkingen 699112-699123 (6660,36 euro) ten onrechte aangerekend voor in het totaal 29 391,77 euro

Voor die twee tenlasteleggingen, bedraagt het totale bedrag van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen 30 695,63

2 SAMENVATTING VAN DE VERWEERMIDDELEN

In het verweer van de heer A .. wordt enkel de tweede tenlastelegging uitvoerig besproken. De eerste tenlastelegging werd volledig vrijwillig terugbetaald.

Dokter A stelt in eerste instantie dat het aanrekenen van de onderzoeken op twee dagen een vergissing is die hij spontaan heeft rechtgezet. Ondertussen worden beide onderzoeken getarifeerd op één dag.

Dokter A beroept zich op artikel 18, § 2, B, b) en artikel 18, § 2, B, d) 3° om tweemaal het nomenclatuurnummer 442396-442400 N300 (met bijbehorende nummers voor het product en accreditatie) aan te rekenen op één dag. De stelling dat de twee onderzoeken apart mogen aangerekend worden omdat het hier een onderzoek in basale omstandigheden en vervolgens een onderzoek na stimulatie-test betreft, waarbij er ook een nieuwe toediening van een gemerkt product is, wordt ook gevolgd door de Technisch Geneeskundige Raad.

Dokter A .. benadrukt in zijn verweer ook dat de verzekerden zelf verklaren dat er telkens twee scanprocedures werden uitgevoerd, één in rust en enkele uren later één post stress.

Dokter A stelt dat artikel 18, § 2, B, d), 3° niet geschreven is om een uitzondering te maken voor de algemene regels binnen artikel 18, § 2, B, b) 1°, 2° en 3°. Hij stelt ook dat het nummer 442595-442606 enkel aanrekenbaar is indien de prestatie wordt verricht met gebruik van Thallium 201 en dat de stelling van de Dienst dus niet juist is wanneer er geschreven wordt dat dat nomenclatuurnummer dus aangerekend zou moeten worden voor hetgeen hij doet. Het gebruik van dat nomenclatuurnummer zou niet correct zijn aangezien er geen Thallium 201 gebruikt wordt.

Hij voegt bij zijn verweer ook de omzendbrief van de Belgische beroepsvereniging der geneesheren-specialisten in Kerngeneeskunde van 12 november 2013 en het verslag TGR van 8 november 2011. Hij benadrukt daarbij dat de stelling van de Dienst, zoals geformuleerd in de synthesesenota, niet overeenkomt met hetgeen in die stukken staat.

3 BEOORDELING

De tenlasteleggingen, de motivering in rechte en in feite, de verklaringen van de zorgverlener en de synoptische tabel zijn opgenomen in de synthesesenota die ter kennisgeving werd aangeboden aan de heer A .. De synthesesenota maakt deel uit van het dossier dat door de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle werd neergelegd en de heer A werd ertoe inzage verleend. Het is naar die nota en naar dat neergelegde dossier dat verwezen wordt in deze beslissing.

Krachtens artikel 142, § 2 van de wet betreffende de verplichte verzekering van geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, worden de materiele bestanddelen van de inbreuk bedoeld in artikel 73bis door de beëdigde ambtenaren bedoeld in artikel 146 van deze wet vastgesteld in een proces-verbaal. De bewijswaarde van die processen-verbaal wordt soeverein beoordeeld door de Leidend ambtenaar.

De bepalingen van de nomenclatuur zijn van openbare orde en moeten dus strikt toegepast worden. Dat wil zeggen zonder enige toevoeging of weglating, gesteund op een eigen persoonlijke interpretatie, omwille van zogenaamde billijkheidsgronden, sociale overwegingen en/of het belang en comfort van de patient (Cf een noot onder het arrest van het Arbeidshof te

Bergen dd 13 december 1995, gepubliceerd in het Informatieblad van het RIZIV 1996/3 blz 365 e v).

De eerste tenlastelegging wordt niet betwist door de heer A.. en werd reeds vrijwillig terugbetaald. De verzekerden verklaarden duidelijk dat ze nooit op raadpleging zijn geweest bij de heer A. De inbreuk kan dan ook weerhouden worden.

De tweede tenlastelegging kan echter niet weerhouden worden. De Kamer van beroep oordeelde recent in een ander dossier met betrekking tot dezelfde tenlastelegging dat deze niet weerhouden kan worden.¹ Er werd een tweede product ingespoten. Hij verrichtte de prestaties op een andere dag.

Die beslissing is definitief geworden en het standpunt dat de Kamer van beroep daarin geformuleerd heeft, dient dus gehandhaafd te worden.

Het oordeel van de Kamer van beroep luidde als volgt.

"In voorkomend geval - d i in het geval de prestaties op twee dagen zijn uitgevoerd en op drie dagen zijn aangerekend - is het bovendien de vraag welke inbreuk er werd begaan bij de aanrekening van de prestaties. De realiteit van de uitgevoerde onderzoeken wordt in het kader van deze derde tenlastelegging op zich niet betwist - dit in tegenstelling tot hetgeen het geval was in het kader van de eerste tenlastelegging. Ook hier beroept de appellant zich op het principe dat voor de afzonderlijke onderzoeken een afzonderlijke aanrekening mogelijk was. Dit uitgangspunt wordt door de geïntimeerde ook bijgetreden. Hij aanvaardt bij de bespreking van deze derde tenlastelegging inmiddels als uitgangspunt dat een toepassing van artikel 18, § 2, B d) 3° van de nomenclatuur meerdere aanrekeningen mogelijk maakt. Dit is terecht, aangezien in deze bepaling niet als vereiste werd gesteld dat de onderzoeken op drie dagen moeten zijn uitgevoerd.

In de nota aan het Comité werd door de DGEC dan ook ten onrechte gesteld dat de aanrekening in strijd zou zijn met 18, § 2, B d) 1°. De bepaling opgenomen onder 3°, geldt immers als uitzondering op de regel opgenomen onder 1°. Op welke grond de aanrekening van de drie onderzoeken in strijd zou zijn met de bepalingen van de nomenclatuur die de geïntimeerde aanwijst, is bijgevolg de vraag.

Het tweede onderdeel van de derde tenlastelegging kan bij gebrek aan bewijs van de inbreuk evenmin worden weerhouden."

In dat dossier ging het over prestaties uitgevoerd op twee dagen, aangerekend op drie dagen maar de beoordeling kan ook in dit dossier toegepast worden.

Er moet wel opgemerkt worden dat het nomenclatuurnummer 442595-442606 nog niet aangepast werd. Er zijn inderdaad voorstellen om het nummer aan te passen door de toevoeging in verband met Thallium 201 maar de tekst is nog steeds niet gewijzigd.

4 CONCLUSIE

De aangehouden feiten werden vastgesteld in het proces-verbaal van vaststelling van 19 februari 2013 door beëdigde ambtenaren, en houden een miskenning in van de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en

¹ http://www.riziv.fgov.be/SiteCollectionDocuments/rechtspraak_kvb_arts_20150326_1.pdf

uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994. De eerste inbreuk is naar genoegen van recht bewezen en wordt ook niet betwist door de heer A. De tenlastelegging werd volledig vrijwillig terugbetaald.

Ten opzichte van een zorgverlener die zich niet gedraagt of voegt naar de wettelijke en reglementaire bepalingen van de verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, kunnen steeds de maatregelen opgelegd worden zoals bepaald in artikel 142 van de gecoördineerde wet. Bedrieglijk opzet is niet vereist. Goede trouw en/of de onwetendheid van een zorgverlener, sluit de toepassing van de wet niet uit. (J. BEULS, "De zorgverlener administratief gesanctioneerd het verbod om tegemoet te komen in de kosten van de geneeskundige verstrekkingen" in A. PRIMIS, B. DE RUYVER, E. GULDIX en T. VANSWEEVELT (red.) *Recht en gezondheidszorg*, Gent, Mys en Breesch, 1999, 66.) Er is dus geen vereiste van kwade trouw of bedrog opdat de Leidend ambtenaar maatregelen zou kunnen opleggen.

Door het verzorgen van verplicht verzekerden worden de zorgverleners bij de toepassing van de ziekte- en invaliditeitswetgeving betrokken en worden zij geacht hun medewerking te verlenen aan een openbare dienst. Van elke medewerker wordt dan ook verwacht dat hij voldoende kennis heeft van de vigerende bepalingen. (J. BEULS, "De zorgverlener administratief gesanctioneerd het verbod om tegemoet te komen in de kosten van de geneeskundige verstrekkingen" in A. PRIMIS, B. DE RUYVER, E. GULDIX en T. VANSWEEVELT (red.) *Recht en gezondheidszorg*, Gent, Mys en Breesch, 1999, 74.) Vooral dan van de nomenclatuurcodes die specifiek tot het beroepsdomein van die zorgverlener behoren.²

Elke zorgverlener is zelf mee verantwoordelijk voor de correcte aanwending van het beperkte budget van de ziekteverzekering. Misbruiken ten voordele van een bepaalde zorgverlener, ongeacht welke diens motieven zijn, kunnen niet getolereerd worden.³

² RvS (7° k) 2 september 2014, nr. 228.245, 13/18

³ http://www.riziv.fgov.be/SiteCollectionDocuments/rechtspraak_kea_bandagist_20140918_22.pdf

OM DIE REDENEN,

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994,

NA ER OVER BERAADSLAAGD TE HEBBEN,

De Leidend ambtenaar van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle

- stelt vast dat de feiten die vastgesteld zijn in het proces-verbaal van vaststelling van 19 februari 2013 deels bewezen zijn en houdt tenlastelegging 1 dus aan, tenlastelegging 2 wordt niet weerhouden,
- stelt vast dat de feiten van tenlastelegging 1 een inbreuk zijn op het bepaalde in artikel 73bis, 1° van de gecoördineerde wet;
- veroordeelt de heer A. overeenkomstig artikel 142, § 1, 1° van de gecoördineerde wet tot de terugbetaling van de ten onrechte aangerekende prestaties van tenlastelegging 1, zijnde 1 303,86 euro, stelt vast dat de heer A. dat bedrag reeds volledig vrijwillig terugbetaalde,
- legt bovendien overeenkomstig artikel 101 van het Sociaal Strafwetboek aan de heer A. een effectieve administratieve geldboete op van 217,31 euro x 6 opdecimen, zijnde 1 303,86 euro

Dr A. moet het bedrag van **€ 1.303,86** ten titel van administratieve geldboete betalen door overschrijving op het rekeningnummer IBAN BE56 6790 0197 7988/BIC/ PCHQBEBB van het RIZIV, binnen de maand te rekenen vanaf de dag waarop de beslissing is ontvangen, met dien verstande dat de niet-betaling van het geheel van deze som of elke laattijdige aanbetaling, het resterend verschuldigd saldo van rechtswege onmiddellijk invorderbaar maakt via de Administratie van de belasting over de toegevoegde waarde, registratie en domeinen, overeenkomstig de bepalingen van artikel 94 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991

Aldus beslist te Brussel op 7 augustus 2015

De Leidend ambtenaar,

Dr Bernard Hepp
Geneesheer-directeur-generaal